

المقدمة

¹إِذْ كَانَ كَثِيرُونَ قَدْ أَخَذُوا بِتَأْلِيلِ قِصَّةٍ فِي الْأُمُورِ الْمُتَبَيَّنَةِ عِنْدَنَا،² كَمَا سَلَّمَهَا إِلَيْنَا الَّذِينَ كَانُوا مِنْذُ الْبَدْءِ مُعَايِنِينَ وَخُدَّامًا لِلْكَلِمَةِ،³ رَأَيْتُ أَنَا أَيْضًا إِذْ قَدْ تَبَعْتُ كُلَّ شَيْءٍ مِنَ الْأَوَّلِ بِتَدْقِيقٍ أَنْ أَكْتُبَ عَلَى التَّوَالِي إِلَيْكَ، أَيُّهَا الْعَزِيزُ ثَاوُفِيلُسُ،⁴ لِتَعْرِفَ صِحَّةَ الْكَلَامِ الَّذِي عُلِّمْتُ بِهِ.

الملاك جبرائيل يعلن لزكريّا ولادة ابنه

⁵كَانَ فِي أَيَّامِ هِيرُودَسَ مَلِكِ الْيَهُودِيَّةِ كَاهِنٌ اسْمُهُ زَكْرِيَّا، مِنْ فِرْقَةِ آيَّا، وَأَمْرَأَتُهُ مِنْ بَنَاتِ هَارُونَ وَاسْمُهَا أَلِيصَابَاثُ.⁶ وَكَانَا كِلَاهُمَا بَارَّيْنِ أَمَامَ اللَّهِ سَالِكَيْنِ فِي جَمِيعِ وَصَايَا الرَّبِّ وَأَحْكَامِهِ بِلاَ لُومٍ.⁷ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمَا وَلَدٌ إِذْ كَانَتْ أَلِيصَابَاثُ عَاقِرًا وَكَانَا كِلَاهُمَا مُتَقَدِّمَيْنِ فِي أَبْيَامِهِمَا.

⁸فَبَيْنَمَا هُوَ يَكُونُ فِي تَوْبَةِ فِرْقَتِهِ أَمَامَ اللَّهِ⁹ حَسَبَ عَادَةِ الْكَهَنُوتِ أَصَابَتْهُ الْفَرْعَةُ أَنْ يَدْخُلَ إِلَى هَيْكَلِ الرَّبِّ وَيُخْرِجَ،¹⁰ وَكَانَ كُلُّ جُمْهُورِ الشَّعْبِ يُصَلُّونَ خَارِجًا وَفَتْ التَّحُورِ.¹¹ فَظَهَرَ لَهُ مَلَاكُ الرَّبِّ وَاقِفًا عَنْ يَمِينِ مَذْبَحِ التَّحُورِ.¹² فَلَمَّا رَأَاهُ زَكْرِيَّا اضْطَرَبَ وَوَقَعَ عَلَيْهِ خَوْفٌ.¹³ فَقَالَ لَهُ الْمَلَاكُ: لَا تَخَفْ، يَا زَكْرِيَّا، لِأَنَّ طِلْبَتَكَ قَدْ سُمِعَتْ وَأَمْرَأَتُكَ أَلِيصَابَاثُ سَتَلِدُ لَكَ ابْنًا وَتُسَمِّيهِ يُوحَنَّا.¹⁴ وَيَكُونُ لَكَ قَرْحٌ وَابْنَاهُج وَكَثِيرُونَ سَيَفْرَحُونَ بِوِلَادَتِهِ.¹⁵ لِأَنَّهُ يَكُونُ عَظِيمًا أَمَامَ الرَّبِّ وَخَمْرًا وَمُسْكِرًا لَا يَشْرَبُ، وَمِنْ بَطْنِ أُمِّهِ يَمْتَلِئُ مِنَ الرُّوحِ الْقُدُسِ.¹⁶ وَبَرُّهُ كَثِيرِينَ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَى الرَّبِّ إِلَهُهُمْ.¹⁷ وَبِتَقَدُّمِ أَمَامِهِ بِرُوحٍ إِبِلِيًّا وَقُوَّتِهِ لِيُرَدَّ قُلُوبُ الْآبَاءِ إِلَى الْأَبْنَاءِ وَالْعُصَاةِ إِلَى فِكْرِ الْإِبْرَارِ لِكَيْ يَهَيِّئَ لِلرَّبِّ شَعْبًا مُسْتَعِدًّا.¹⁸ فَقَالَ زَكْرِيَّا لِلْمَلَاكُ: كَيْفَ أَعْلَمُ هَذَا، لِأَنِّي أَنَا سَيِّئٌ وَأَمْرَأَتِي مُتَقَدِّمَةٌ فِي أَيَّامِهَا؟¹⁹ فَأَجَابَ الْمَلَاكُ وَقَالَ لَهُ: أَنَا جِبْرَائِيلُ، الْوَاقِفُ قُدَّامَ اللَّهِ، وَأُرْسِلْتُ لَأَكْلِمَكَ وَأُبَشِّرَكَ بِهَذَا.²⁰ وَهَا أَنْتَ تَكُونُ صَامِتًا وَلَا تَقْدِرُ أَنْ تَتَكَلَّمَ إِلَى الْيَوْمِ الَّذِي يَكُونُ فِيهِ هَذَا، لِأَنَّكَ لَمْ تُصَدِّقْ كَلَامِي الَّذِي سَتَيْتُمْ فِي وَفِيَّتِهِ.²¹ وَكَانَ الشَّعْبُ مُسْتَطَرِّينَ زَكْرِيَّا وَمُتَعَجِّبِينَ مِنْ إِبْطَائِهِ فِي الْهَيْكَلِ.²² فَلَمَّا خَرَجَ لَمْ يَسْتَطِعْ أَنْ يُكَلِّمَهُمْ، فَقَهَمُوا أَنَّهُ قَدْ رَأَى رُؤْيَا فِي الْهَيْكَلِ. فَكَانَ يَوْمِي إِيْلَهُمْ وَبَقِيَ صَامِتًا.

²³وَلَمَّا كَمَلَتْ أَيَّامُ خِدْمَتِهِ مَضَى إِلَى بَيْتِهِ.²⁴ وَبَعْدَ تِلْكَ الْأَيَّامِ حَبَلَتْ أَلِيصَابَاثُ، أَمْرَأَتُهُ، وَأَحْفَتَ نَفْسَهَا خَمْسَةَ

Vorwort

¹Da schon viele es unternommen haben, Bericht zu geben von den Geschichten, die unter uns ergangen sind,² wie uns das übergeben haben, die es von Anfang selbst gesehen und Diener des Wortes gewesen sind:³ so habe ich es auch für gut angesehen, nachdem ich alles von Anfang an mit Fleiß erkundet habe, dass ich es dir, mein geehrter Theophilus, in fortlaufender Ordnung aufschreibe,⁴ damit du den gewissen Grund der Lehre erfährst, in der du unterrichtet bist.

Ankündigung der Geburt des Johannes

⁵Zu der Zeit des Herodes, des Königs von Judäa, lebte ein Priester von der Ordnung Abia, mit Namen Zacharias, und seine Frau war von den Töchtern Aarons und hieß Elisabeth.⁶ Sie waren aber beide fromm vor Gott und wandelten in allen Geboten und Satzungen des HERRN untadelig.⁷ Und sie hatten kein Kind; denn Elisabeth war unfruchtbar, und beide waren wohl betagt.

⁸Und es begab sich, als er den Priesterdienst vor Gott versah zur Zeit seiner Ordnung,⁹ nach dem Brauch des Priestertums, dass er bestimmt wurde zu räuchern; und er ging in den Tempel des HERRN.¹⁰ Und die ganze Menge des Volks war draußen und betete zur Stunde des Räucherns.¹¹ Es erschien ihm aber der Engel des HERRN und stand zur rechten Seite des Räucheraltars.¹² Und als Zacharias ihn sah, erschrak er, und es fiel Furcht über ihn.¹³ Aber der Engel sprach zu ihm: Fürchte dich nicht, Zacharias! Denn dein Gebet ist erhört, und deine Frau Elisabeth wird dir einen Sohn gebären,

أَشْهُرَ قَائِلَةً: ²⁵ هَكَذَا قَدْ فَعَلَ يَهْيَ الرَّبِّ فِي الْيَّامِ الَّتِي فِيهَا تَطْرُ إِلَيَّ لِيُنْزِعَ غَارِي بَيْنَ النَّاسِ.

الملاك جبرائيل يعلن لمريم العذراء ولادة ابنها يسوع المسيح

²⁶ وفي الشهر السادس أُرْسِلَ جِبْرَائِيلُ الْمَلَكُ مِنَ اللَّهِ إِلَى مَدِينَةٍ مِنَ الْجَلِيلِ، اسْمُهَا نَاصِرَةُ، ²⁷ إِلَى عَذْرَاءَ مَخْطُوبَةٍ لِرَجُلٍ مِنْ بَيْتِ دَاوُدَ، اسْمُهَا يُوسُفُ، وَاسْمُ الْعَذْرَاءِ مَرْيَمَ. ²⁸ فَدَخَلَ إِلَيْهَا الْمَلَكُ وَقَالَ: سَلَامٌ لَكَ أَيُّهَا الْمُنْعَمُ عَلَيْهَا، أَلَرَّبُّ مَعَكَ، مُبَارَكَةٌ أَنْتِ فِي النِّسَاءِ. ²⁹ فَلَمَّا رَأَتْهُ اضْطَرَبَتْ مِنْ كَلَامِهِ وَفَكَّرَتْ مَا عَسَى أَنْ تَكُونَ هَذِهِ النَّجِيَّةُ. ³⁰ فَقَالَ لَهَا الْمَلَكُ: لَا تَخَافِي، يَا مَرْيَمُ، لِأَنَّكَ قَدْ وَجَدْتَ نِعْمَةً عِنْدَ اللَّهِ، وَهَا أَنْتِ سَتَحْبِلِينَ وَتَلِدِينَ ابْنًا وَتُسَمِّيَنَّهُ يَسُوعَ. ³² هَذَا يَكُونُ عَظِيمًا وَابْنُ الْعَلِيِّ يُدْعَى، وَيُعْطِيهِ الرَّبُّ الْإِلَهُ كَرِيسِيَّ دَاوُدَ ابْنَهُ، ³³ وَتَمْلِكُ عَلَى بَيْتِ يَهُوَدَا عِوَابًا إِلَى الْأَبَدِ وَلَا يَكُونُ لِمَلِكِهِ نَهَايَةٌ.

³⁴ فَقَالَتْ مَرْيَمُ لِلْمَلَكِ: كَيْفَ يَكُونُ هَذَا وَأَنَا لَسْتُ أَعْرِفُ رَجُلًا؟ ³⁵ فَأَجَابَ الْمَلَكُ وَقَالَ لَهَا: أَلرُّوحُ الْقُدُّوسُ يَجِلُّ عَلَيْكَ وَقُوَّةُ الْعَلِيِّ تُظَلِّلُكَ فَلِذَلِكَ أَيْضًا الْقُدُّوسُ، الْمُؤَلَّوْدُ مِنْكَ، يُدْعَى ابْنُ اللَّهِ. ³⁶ وَهُوَذَا أَلْيَصَابَاتُ نَسِيبَتِكَ هِيَ أَيْضًا جُئِلَى يَابْنٍ فِي سَبْخُوحَتِهَا وَهَذَا هُوَ الشَّهْرُ السَّادِسُ لِنِئِكَ الْمَدْعُودَةِ غَاقِرًا. ³⁷ لِأَنَّهُ لَيْسَ سَيِّءٌ غَيْرَ مُمَكِّنٍ لَدَى اللَّهِ. ³⁸ فَقَالَتْ مَرْيَمُ: هُوَذَا أَنَا أَمَةٌ الرَّبِّ، لِيَكُنْ لِي كَقَوْلِكَ. فَمَضَى مِنْ عِنْدِهَا الْمَلَكُ.

مريم تزور نسيبتها أليصابات وتُسَبِّحُ اللَّهَ

³⁹ فَقَامَتْ مَرْيَمُ فِي يَلِكِ الْيَّامِ وَذَهَبَتْ بِسُرْعَةٍ إِلَى الْجِبَالِ إِلَى مَدِينَةِ يَهُودَا، وَدَخَلَتْ بَيْتَ زَكَرِيَّا وَسَلَّمَتْ عَلَى أَلْيَصَابَاتِ. ⁴¹ فَلَمَّا سَمِعَتْ أَلْيَصَابَاتُ سَلَامَ مَرْيَمَ ارْتَكَصَ الْجَنِينُ فِي بَطْنِهَا، وَأَمْتَلَأَتْ أَلْيَصَابَاتُ مِنَ الرُّوحِ الْقُدُّوسِ، ⁴² وَصَرَخَتْ بِصَوْتٍ عَظِيمٍ وَقَالَتْ: مُبَارَكَةٌ أَنْتِ فِي النِّسَاءِ وَمُبَارَكَةٌ هِيَ تَمَرَّةُ بَطْنِكَ. ⁴³ فَمِنْ أَيْنَ لِي هَذَا أَنْ تَأْتِي أُمُّ رَبِّي إِلَيَّ؟ فَهُوَذَا جِئَ صَارَ صَوْتُ سَلَامِكِ فِي أَدُنِي ارْتَكَصَ الْجَنِينُ بِإِيْتِهَاجٍ فِي بَطْنِي. ⁴⁵ قَطُوبَى لِّلَّتِي آمَنْتُ أَنْ يَتِمَّ مَا قِيلَ لَهَا مِنْ قِبَلِ الرَّبِّ.

⁴⁶ فَقَالَتْ مَرْيَمُ: تُعْظِمُ نَفْسِي الرَّبُّ وَتَنْبَهِّجُ رُوحِي بِاللَّهِ مُخْلِصِي، لِأَنَّهُ تَطَرَّ إِلَى اتِّصَاعِ أَمَتِهِ، فَهُوَذَا مُنْذُ الْآنَ جَمِيعُ الْأَجْبَالِ تُطَوِّبُنِي. ⁴⁹ لِأَنَّ الْقَدِيرَ صَنَعَ بِي عَظَائِمَ وَاسْمُهُ قُدُّوسٌ، ⁵⁰ وَرَحْمَتُهُ إِلَى جِيلِ الْأَجْبَالِ لِلَّذِينَ

und du sollst ihm den Namen Johannes geben. ¹⁴ Und du wirst Freude und Wonne haben, und viele werden sich über seine Geburt freuen. ¹⁵ Denn er wird groß sein vor dem HERRN; Wein und starkes Getränk wird er nicht trinken und wird noch im Mutterleib erfüllt werden mit dem Heiligen Geist. ¹⁶ Und er wird viele der Kinder Israels zu Gott, ihrem HERRN, bekehren. ¹⁷ Und er wird vor ihm hergehen im Geist und der Kraft des Elia, zu bekehren die Herzen der Väter zu den Kindern und die Ungläubigen zu der Klugheit der Gerechten, zuzurichten dem HERRN ein Volk, das bereitet ist. ¹⁸ Und Zacharias sprach zu dem Engel: Woran soll ich das erkennen? Denn ich bin alt und meine Frau ist betagt. ¹⁹ Der Engel antwortete und sprach zu ihm: Ich bin Gabriel, der vor Gott steht, und ich bin gesandt, mit dir zu reden und dir dies zu verkündigen. ²⁰ Und siehe, du wirst stumm werden und nicht reden können bis auf den Tag, an dem dies geschehen wird, weil du meinen Worten nicht geglaubt hast, die erfüllt werden sollen zu ihrer Zeit. ²¹ Und das Volk wartete auf Zacharias und wunderte sich, dass er so lange Zeit im Tempel zubrachte. ²² Und als er herauskam, konnte er nicht mit ihnen reden; und sie merkten, dass er eine Erscheinung gesehen hatte im Tempel. Und er winkte ihnen und blieb stumm.

²³ Und es begab sich, als die Zeit seines Dienstes vorüber war, ging er heim in sein Haus. ²⁴ Und nach diesen Tagen wurde seine Frau Elisabeth schwanger und sie verbarg sich fünf Monate und sprach: ²⁵ So hat mir der HERR getan in den Tagen, als

بِقُوَّتِهِ.⁵¹ صَنَعَ قُوَّةً يَذَرَاغِهِ، شَتَّتِ الْمُسْتَكْبِرِينَ يَفْكَرُ
فُلُوبِهِمْ.⁵² أَنْزَلَ الْأَعْرَاءَ عَنِ الْكَرَاسِيِّ وَرَفَعَ
الْمُضْضِعِينَ،⁵³ أَشْبَعَ الْجِبَاعَ حَبْرَاتٍ وَصَرَفَ الْأَغْنِيَاءَ
فَارِغِينَ.⁵⁴ عَصَدَ إِسْرَائِيلَ، فَتَاهُ، لِيَذْكُرَ رَحْمَةً،⁵⁵ كَمَا كَلَّمَ
آبَاءَنَا، لِإِبْرَاهِيمَ وَتَسْلِيهِ إِلَى الْآبِدِ.⁵⁶ فَمَكَثْتُ مَرَبِّمٌ عِنْدَهَا
تَحَوُّ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ ثُمَّ رَجَعْتُ إِلَى بَيْتِهَا.

ولادة يوحنا المعمدان و زكريا يسبح الله

⁵⁷ وَأَمَّا الْأَيْصَابَاتُ فَنِمَّ رَمَائُهَا لَتِلَذَّ قَوْلَاتِ ابْنَاءِ.⁵⁸ وَسَمِعَ
جِبْرَائِيلَ وَأَقْرَبَاؤُهَا أَنَّ الرَّبَّ عَظَّمَ رَحْمَتَهُ لَهَا فَفَرَّحُوا
مَعَهَا.⁵⁹ وَفِي الْيَوْمِ الثَّامِنِ جَاءُوا لِيَحْنِثُوا الصَّبِيَّ وَسَمَّوْهُ
يَاسْمَ أَبِيهِ زَكْرِيَّا.⁶⁰ فَأَجَابَتْ أُمُّهُ وَقَالَتْ: لَا، بَلْ يُسَمَّى
يُوحَنَّا.⁶¹ فَقَالُوا لَهَا: لَيْسَ أَحَدٌ فِي عَشِيرَتِكَ تَسَمَّى بِهَذَا
الِاسْمِ.⁶² ثُمَّ أَوْمَأُوا إِلَى أَبِيهِ، مَاذَا يُرِيدُ أَنْ
يُسَمَّى،⁶³ فَطَلَبَ لَوْحًا وَكَتَبَ قَائِلًا: اسْمُهُ يُوحَنَّا، فَتَعَجَّبَ
الْجَمِيعُ.⁶⁴ وَفِي الْخَالِ انْفَتَحَ قَمُّهُ وَلِسَانُهُ وَتَكَلَّمَ وَبَارَكَ
اللَّهُ.⁶⁵ فَوَقَعَ خَوْفٌ عَلَى كُلِّ حَبْرَانِهِمْ، وَتُحَدِّثُ بِهِذِهِ
الْأُمُورَ جَمِيعَهَا فِي كُلِّ جَبَالِ الْيَهُودِيَّةِ.⁶⁶ فَأَوْدَعَهَا جَمِيعُ
السَّامِعِينَ فِي قُلُوبِهِمْ قَائِلِينَ: أَتَرَى مَاذَا يَكُونُ هَذَا
الصَّبِيُّ؟ وَكَانَتْ يَدُ الرَّبِّ مَعَهُ.

⁶⁷ وَأَمْتَلًا زَكْرِيَّا، أَنُوهُ، مِنَ الرُّوحِ الْقُدُسِ وَتَبَّأَ
قَائِلًا:⁶⁸ مُبَارَكُ الرَّبِّ، إِلَهُ إِسْرَائِيلَ، لِأَنَّهُ افْتَقَدَ وَصَنَعَ فِدَاءً
لِسَعْيِي،⁶⁹ وَأَقَامَ لَنَا قَرْنَ خَلَاصٍ فِي بَيْتِ دَاوُدَ، فَتَاهُ،⁷⁰ كَمَا
تَكَلَّمَ بِعَمِ أَنْبِيَائِهِ الْقَدِيسِينَ الَّذِينَ هُمْ مُنْذُ الدَّهْرِ،⁷¹ خَلَاصٍ
مِنْ أَعْدَائِنَا وَمِنْ أَيْدِي جَمِيعِ مُبْغِضِينَا،⁷² لِيَصْنَعَ رَحْمَةً مَعَ
آبَائِنَا وَيَذْكُرَ عَهْدَهُ الْمُقَدَّسَ،⁷³ الْقَسَمَ الَّذِي خَلَفَ
لِإِبْرَاهِيمَ، أَيْبَتَا، أَنْ يُعْطِيَنَا، إِنَّا بِلَا خَوْفٍ، مُنْقَذِينَ مِنْ
أَيْدِي أَعْدَائِنَا، تَعْبُدُهُ بِقَدَاسَةٍ وَبِرٍّ قُدَّامَهُ جَمِيعَ أَيَّامِ
حَيَاتِنَا.⁷⁶ وَأَنْتِ، أَيُّهَا الصَّبِيَّةُ، تَبِيَّ الْعَلِيِّ تُدْعَى لِأَنَّكَ تَقْدَمُ
أَمَامَ وَجْهِ الرَّبِّ لِنُعِدَّ طُرْقَهُ،⁷⁷ لِنُعْطِيَ سَعْبَهُ مَعْرِفَةَ
الْخَلَاصِ بِمَغْفِرَةِ خَطَايَاهُمْ،⁷⁸ بِأَحْسَاءِ رَحْمَةِ إِلَهِنَا الَّتِي بِهَا
افْتَقَدْنَا الْمَشْرِقَ مِنَ الْعَلَاءِ،⁷⁹ لِنُصِيَّ عَلَى الْجَالِسِينَ
فِي الظُّلْمَةِ وَظِلَالِ الْمَوْتِ لِكَيْ يَهْدِيَ أقدامنا فِي
طَرِيقِ السَّلَامِ.

er mich angesehen hat, um meine Unehre unter den Menschen von mir zu nehmen.

Ankündigung der Geburt Jesu

²⁶ Und im sechsten Monat wurde der Engel Gabriel von Gott gesandt in eine Stadt in Galiläa, die heißt Nazareth,²⁷ zu einer Jungfrau, die verlobt war mit einem Mann mit dem Namen Joseph, vom Hause David: und die Jungfrau hieß Maria.²⁸ Und der Engel kam zu ihr hinein und sprach: Sei gegrüßt, du Begnadete! Der HERR ist mit dir, du Gesegnete unter den Frauen!²⁹ Als sie ihn aber sah, erschrak sie über seine Rede und dachte: Was für ein Gruß ist das?³⁰ Und der Engel sprach zu ihr: Fürchte dich nicht, Maria! Denn du hast Gnade gefunden bei Gott.³¹ Siehe, du wirst schwanger werden und einen Sohn gebären, und du sollst ihm den Namen Jesus geben.³² Der wird groß sein und Sohn des Höchsten genannt werden; und Gott der HERR wird ihm den Thron seines Vaters David geben;³³ und er wird König sein über das Haus Jakob ewiglich, und sein Königreich wird kein Ende haben.

³⁴ Da sprach Maria zu dem Engel: Wie soll das zugehen, wenn ich doch von keinem Mann weiß?³⁵ Der Engel antwortete und sprach zu ihr: Der Heilige Geist wird über dich kommen, und die Kraft des Höchsten wird dich überschatten; darum wird auch das Heilige, das von dir geboren wird, Gottes Sohn genannt werden.³⁶ Und siehe, Elisabeth, deine Verwandte, ist auch schwanger mit einem Sohn in ihrem Alter und ist jetzt im sechsten Monat, von der man sagt, sie sei unfruchtbar.³⁷ Denn bei Gott ist kein Ding unmöglich.³⁸ Maria aber sprach: Siehe ich bin des HERRN Magd;

mir geschehe, wie du gesagt hast. Und der Engel ging fort von ihr.

Maria bei Elisabeth

³⁹Maria aber machte sich auf in jenen Tagen und ging eilends auf das Gebirge zu einer Stadt in Juda⁴⁰ und kam in das Haus des Zacharias und grüßte Elisabeth.⁴¹ Und es geschah, als Elisabeth den Gruß Marias hörte, da hüpfte das Kind in ihrem Leib. Und Elisabeth wurde voll Heiligen Geistes⁴² und rief laut und sprach: Gesegnet bist du unter den Frauen, und gesegnet ist die Frucht deines Leibes!⁴³ Und woher geschieht mir das, dass die Mutter meines HERRN zu mir kommt?⁴⁴ Siehe, als ich die Stimme deines Grußes hörte, hüpfte das Kind mit Freuden in meinem Leib.⁴⁵ Und o selig bist du, die du geglaubt hast! Denn es wird vollendet werden, was dir gesagt ist von dem HERRN.

Marias Lobgesang

⁴⁶Und Maria sprach: Meine Seele erhebt den HERRN,⁴⁷ und mein Geist freut sich über Gott, meinen Heiland;⁴⁸ denn er hat die Niedrigkeit seiner Magd angesehen. Siehe, von nun an werden mich selig preisen alle Kindeskinde;⁴⁹ denn er hat große Dinge an mir getan, der da mächtig ist und dessen Name heilig ist.⁵⁰ Und seine Barmherzigkeit währt von Geschlecht zu Geschlecht bei denen, die ihn fürchten.⁵¹ Er übt Gewalt mit seinem Arm und zerstreut, die hoffärtig sind in ihres Herzens Sinn.⁵² Er stößt die Gewaltigen vom Thron und erhebt die Niedrigen.⁵³ Die Hungrigen füllt er mit Gütern und lässt die Reichen leer ausgehen.⁵⁴ Er hilft seinem Diener Israel wieder auf und gedenkt der

Barmherzigkeit,⁵⁵ wie er geredet hat zu unseren Vätern, Abraham und seinem Samen ewiglich.⁵⁶ Und Maria blieb bei ihr etwa drei Monate; danach kehrte sie wieder heim.

Die Geburt Johannes des Täufers

⁵⁷Für Elisabeth aber kam die Zeit, dass sie gebären sollte; und sie gebar einen Sohn.⁵⁸ Und ihre Nachbarn und Verwandten hörten, dass der HERR große Barmherzigkeit an ihr getan hatte, und freuten sich mit ihr.⁵⁹ Und es begab sich am achten Tag, da kamen sie, das Kindlein zu beschneiden, und sie nannten ihn nach seinem Vater Zacharias.⁶⁰ Aber seine Mutter antwortete und sprach: Nein, nicht so, sondern er soll Johannes heißen.⁶¹ Und sie sprachen zu ihr: Es ist doch niemand in deiner Verwandtschaft, der so heißt.⁶² Und sie winkten seinem Vater, wie er ihn nennen lassen wollte.⁶³ Und er forderte ein Täfelchen und schrieb darauf: Er heißt Johannes. Und sie wunderten sich alle.⁶³ Und sogleich wurde sein Mund und seine Zunge aufgetan, und er redete und lobte Gott.⁶⁵ Und es kam eine Furcht über alle Nachbarn; und die ganze Geschichte wurde überall auf dem jüdischen Gebirge bekannt.⁶⁶ Und alle, die es hörten, nahmen es zu Herzen und sprachen: Was, meinst du, wird aus dem Kindlein werden? Denn die Hand des HERRN war mit ihm.

Lobgesang des Zacharias

⁶⁷Und sein Vater Zacharias wurde voll Heiligen Geistes, weissagte und sprach:⁶⁸ Gelobt sei der HERR, der Gott Israels! Denn er hat sein Volk besucht und ihm Erlösung geschaffen⁶⁹ und hat uns aufgerichtet ein Horn des Heils in dem

Haus seines Dieners David,⁷⁰ wie er vorzeiten geredet hat durch den Mund seiner heiligen Propheten:⁷¹ dass er uns errettete von unseren Feinden und von der Hand aller, die uns hassen,⁷² und Barmherzigkeit erzeugte unseren Vätern und gedächte an seinen heiligen Bund⁷³ und an den Eid, den er geschworen hat unserem Vater Abraham, uns zu geben,⁷⁴ dass wir, erlöst aus der Hand unserer Feinde, ihm dienten ohne Furcht unser Leben lang⁷⁵ in Heiligkeit und Gerechtigkeit, die ihm gefällig ist.⁷⁶ Und du, Kindlein, wirst ein Prophet des Höchsten genannt werden. Du wirst vor dem HERRN hergehen, dass du seinen Weg bereitest⁷⁷ und Erkenntnis des Heils gebest seinem Volk, in der Vergebung ihrer Sünden;⁷⁸ durch die herzliche Barmherzigkeit unseres Gottes, durch die uns besucht hat der Aufgang aus der Höhe,⁷⁹ damit er erscheine denen, die da sitzen in Finsternis und Todesschatten, und richte unsere Füße auf den Weg des Friedens.

⁸⁰ Und das Kindlein wuchs und wurde stark im Geist; und er war in der Wüste, bis zu dem Tag, an dem er hervortreten sollte vor das Volk Israel.